

DEURNE-ZUID : HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT , H. PIUS X , SINT-JOZEF EN SINT- ROCHUS.

HEILIGE LODEWIJK VAN MONTFORT.

Eucharistie- en gebedsvieringen.

Elke week op zondag om 9.30 h eucharistieviering
4e zondag van de maand om 9.30 h gebedsviering
3^e zondag van de maand koffie na de viering.

HEILIGE PIUS X

Zaterdag 3 oktober.

17.00 u. Avondviering.

Zondag 4 oktober. Zevenentwintigste Zondag door het jaar.

11.15 u. Plechtige hoogmis.

Zaterdag 10 oktober.

17.00 u. Avondviering.

SINT-ROCHUS

Zaterdag 3 oktober.

08.00 u. Ochtendviering.

18.00 u. Avondviering.

Zondag 4 oktober. Zevenentwintigste Zondag door het jaar.

08.30 u. Ochtendviering

09.30 u. Plechtige Hoogmis. Zlm. LieveGoossens; Zlm. Maria Nelen
Zlm. José De Swert en Zlm. Rika Van Bosch.

Maandag 5 oktober.

08.00 u Ochtendviering

Dinsdag 6 oktober. H. Bruno.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u Avondviering

Woensdag 7 oktober. Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans.

8.00 u. Ochtendviering

19.00 u. Avondviering

Donderdag 8 oktober.

8.00 u. Ochtendviering

Vrijdag 9 oktober. HH. Dionysius en Gezellen; H. Johannes Leonardi.

08.00 u. Ochtendviering

19.00 u. Avondviering

Zaterdag 10 oktober.

08.00 u. Ochtendviering

18.00 u. Kinder- en gezinsviering.

TEKST WARD WENE ...

Priester, tussen God en mens (1)

Priesters en priesteressen kwamen reeds voor bij de oudste culturen. Zij brachten offers aan de goden door meestal vrij ingewikkelde rituelen. Egyptenaren, Grieken, Romeinen, Joden, enz. kenden reeds priesters of priesteressen. Het was niet altijd gemakkelijk om de grillige of humeurige goden te behagen. Priesters waren bemiddelaars tussen God en mens. Het woord priester is afgeleid van het Latijnse woord presbyter of van het Griekse woord presbuteros. Het katholieke priesterschap ontstond toen het christendom een enorme groei doormaakte in de eerste eeuwen na de dood van Christus. Blijkbaar waren er in de beginperiode van het christendom ook vrouwelijke priesters. Men heeft dit afgeleid uit de afbeeldingen die op fresco's gevonden zijn in de catacomben van Priscilla in Rome. Deze catacomben zijn gebouwd tussen de 2^{de} en de 5^{de} eeuw na Christus. Op deze afbeeldingen komen vrouwen voor met uitgestrekte armen en ze droegen ook een stola. Ze zitten tijdens deze handeling aan een tafel juist zoals hun mannelijke collega's priesters toen deden. Deze afbeeldingen zouden kunnen bewijzen dat er vrouwelijke priesters waren. Natuurlijk zijn deze fresco's zwaar ter discussie gesteld. Men beweert ook dat Petrus, de discipel van Jezus, de eerste paus, gewoon getrouwd was. Dus de priesters (of priesteressen?) in de eerste periode van het christendom leefden niet celibatair. Op de rooms katholieke synode in Mainz in 1075 stelde paus Gregorius het celibaat voor. Die voorstelling werd ook toen niet door iedereen gesmaakt. Er was heel wat tegenstand. Op het eerste Lateraanse concilie in 1123 werd het kerkelijke wet. Het celibaat is geen typische leefregel alleen voor het katholieke christendom. De oudst gekende voorbeelden zijn de Eunuchen, gecastreerde mannen die in 2100 voor Christus in Sermenië leefden. In het Romeinse rijk waren er de Vestaalse maagden die celibatair moesten leven. Ook bij de Boedhisten leven hun monniken vaak celibatair. Het celibaat is de verplichting tot seksuele onthouding en ongehuwd blijven. Het celibaat is dus geen sacrament maar een gewone pauselijke regel. Het ideaal van het celibaat inspireerde wel de groei van de kloosters in de middeleeuwen. In de renaissance kwam er veel kritiek op. Vanuit protestantisme en humanisme, bv. Erasmus en M. Luther, was er tegenstand. Het concilie van Trente (1545-1563) onderstreepte nog eens het belang van het celibaat. Want vele bisschoppen en pausen hadden vrijelijk relaties met vrouwen en hadden buitenechtelijke kinderen. Ook de wereldlijke heersers benoemden de priesters. Vele priesters werden ook pastoor. Pastoor komt van het Latijnse woord pastor dat herder betekent, daarom spreekt hij over zijn kudde. Pastoor is dus een ambt in de kerk, het hoofd van een parochie. Hij is er de leider van en wordt door de bisschop benoemd.

De patroonheilige van de parochiepriesters is Johannes Maria Vianney, (geboren op 8 mei 1786 in Dardelly, op 4 augustus 1859 gestorven in Ars, 73 jaar oud), ook de pastoor van Ars genoemd. Hij was gedurende 41 jaar parochiepriester in Ars-sur-Formans in Frankrijk. Hij was het vierde kind van een boerengezin, wou priester worden maar had weinig capaciteiten om de opleiding te volgen, een zwakke student. Maar hij had vele andere pastorale kwaliteiten waardoor hij toch in 1815

priester werd. Hij werd pastoor van het zestig huizen tellende dorpje Ars. Hij was een ware zielenherder en vooral een begenadigd biechtvader waar men van einde en verre naar toe kwam. 100.000 mensen per jaar kwamen hem raad vragen. Hij zat soms achttien uur aan een stuk in de biechtstoel. Hij was barmhartig en vergevingsgezind. Hij had veel begrip voor de zwakheden van de mensen. Hij ligt begraven in de basiliek van Ars-sur-Formans en heilig verklaard in 1925. Sinds 1929 is hij de patroon van de zielzorgers.

Hij had een bijzondere verering voor de heilige martelares Filomena (geboren 10 januari 291 en gestorven 10 augustus 304, 13 jaar oud) Omdat ze zo mooi was wou de Romeinse keizer Diocletianus (284-305) Filomena tot vrouw. Maar zij had besloten haar leven volledig aan Christus te wijden. Dit wekte danig de woede van de keizer op. Hij besloot dan maar haar te vermoorden. Hij liet haar met een anker om de hals in de Tiber gooien maar zij bracht het er levend af. Drie beulen schoten gloeiende pijlen op haar af maar de pijlen draaiden halfweg om en doodden de beulen. Uiteindelijk werd ze dan maar onthoofd. Toch wel een heel sterk verhaal. Haar graf werd ontdekt in de catacomben Priscilla van Rome in 1802. Op 29 september 1805 werd ze begraven in de Sanctuary of Saint Philomena Mugnano del Cardinale in Italië. Maar de authenticiteit van de gevonden resten is nooit uitgeklaard. Zij werd de patroonheilige van de toekomstige moeders, de gefolterden en de gevangenen. In 1835 had de pastoor van Ars een speciaal kapelletje voor haar ingericht met haar heiligenbeeld in zijn kerk. Filomena was ook een heel populaire meisjesnaam in Ars en omgeving.

Priesters en pastoors genoten veel aanzien. Priester worden was ook een volwaardige universitaire opleiding. Na zeven jaar studies moest men toch wel weten waar men stond ook met het celibaat als levenskeuze. Natuurlijk was er ook de periode toen de burgemeester, de dokter, de onderwijzer en de pastoor de intellectuelen waren, de notabelen van het dorp. Sommigen priesters werden de hoofdfiguren in boeken, films of musicals. Ernest Claes schreef vooral streekromans. Hij was vooral bekend door de Witte, het leven van Herman Coene en kosthuis Fien Janssens. In 1969 een paar maanden na de dood van de schrijver kwam de eerste aflevering op televisie van "Wij heren van Zichem". Maurits Balfoort had de boeken bewerkt tot een televisieserie. En zo werd toen pastoor Munte gespeeld door Luc Philips de populairste pastoor van Vlaanderen. De serie zou uiteindelijk 26 afleveringen krijgen en drie jaar op de buis blijven. Ernest Claes vertelde komische maar ook ontroerende verhalen. Hij schilderde volkse types zoals buiten pastoor Munte, zijn meid Rosalien, moeder Cent, Herman Coene, Jef de smid, enz. Hoogtepunten buiten zijn volkse figuur waren wel hoe geleidelijk aan de pastoor beseftte dat zijn taak voor hem te zwaar werd, zijn "laatste avondmaal" en zijn dood. Internationaal denken we dan natuurlijk aan Don Camillo en de Kleine Wereld. Een serie satirische verhalenbundels over de vermakelijke verwickelingen van een dorpspastoor, een communistische burgemeester en de rest van het dorp geschreven door Giovannino Guareschi. Wij kennen natuurlijk de film met Fernandel als de pastoor.

Een heel ander voorbeeld is de documentaire roman van Louis Paul Boon uit 1971, Pieter Daens

Het boek handelt over de sociale en politieke strijd van de arbeiders in Aalst ten tijde van de broers Adolf en Pieter Daens op het einde van de 19^{de} eeuw. Arbeiders moesten in onmenselijke omstandigheden 12 uur per dag werken voor een hongerloon. Er was veel kinderarbeid, het werk was gevaarlijk en de mensen woonden in krotten. Pieter Daens klaagt de toestand aan in de dagbladen, priester Adolf Daens springt mee op de kar. Ze richten samen de Christene volkspartij op. Maar priester Daens krijgt door zijn engagement grote problemen met de kerkelijke overheid in zijn strijd tegen Charles Woeste. In 1992 verfilmde Stijn Coninx het boek met Jan Decler als Adolf Daens en Gérard Desarthe als Charles Woeste. Op 4 oktober 2008 ging de musical Daens in première in het voormalige postgebouw Antwerpen X. Het was een bewerking van de film van Stijn Coninx, Lucas Van den Eynde vertolkte de rol van Daens. In 2020 opnieuw in productie gebracht door Studio 100 in het Pop-Up theater in Puurs. Maar ook hier zorgde corona voor stokken in de wielen.

En dan zijn er natuurlijk nog de grote internationale bestsellers. De drama film uit 1963 geregisseerd door Otto Preminger, *The Cardinal*, gebaseerd op de roman van Henry Morton Robinson, geschreven in 1950. Een film die over een priester gaat die het tot kardinaal schopt met in de hoofdrol Tom Tryon. *The Thorn Birds*, (de Doornvogels) boek geschreven door Colleen Mc Cullough's. Van het boek werd een Amerikaanse mini-serie gemaakt van vier afleveringen door ABC in 1983. De serie had wereldwijd succes en won ook drie Emmy's en vier Golden Awards. Het werd de meest geliefde mini-serie aller tijden. De katholieke priester, Ralph, worstelde met de twee grote verlangens in zijn leven, de drang om zijn carrière in de kerk verder uit te bouwen was overweldigend, maar dat was zijn liefde voor de mooie vrouw die hij in Australië ontmoet ook. Wij herinneren ons natuurlijk nog de vertolkingen van Richard Chamberlain, als aartsbisschop Ralph de Bricassart en Rachel Ward als Meggie.

Natuurlijk zijn er ook films gemaakt over sjoemelende priesters, bv. de sensatiefilm *Kler*, (clerus), over drie fictieve losgeslagen priesters. De film lokte volle zalen maar kreeg ook veel tegenstand.

En dan is er nog de Amerikaans-Canadese film *Spotlight* van Thomas Mc Carlhy uit 2015. De film was gebaseerd op het grootschalig onderzoek naar kindermisbruik binnen de kerk in 2002 door de Boston Globe. De hoofdrollen werden vertolkt door Michael Keaton, Mark Ruffalo, Rachel Mc Adams en Lieve Schreiber. De film won 113 prijzen waaronder 3 Oscars en kreeg nog 124 andere nominaties. Uiteindelijk is het natuurlijk logisch dat priesters op allerlei gebieden "populair" zijn geworden, in de media gekomen, zowel positief als negatief. Hoge bomen vangen veel wind zeker, maar dit zijn wel de uitzonderingen op de regel. De meesten hebben hun rol vervuld in grote bescheidenheid, werkten onopgemerkt, hielpen waar nodig, waren echte voorbeeldfiguren voor de gewone mensen. Hoeveel jonge mensen zijn niet door hen geïnspireerd, maar ook de priesters hadden die enthousiaste volgelingen in de kerk nodig als stuwkracht. Maar de volgelingen hebben samen met de priesters wegens diverse redenen spijtig genoeg voor het grootste deel het schip verlaten. En de overgebleven priesters zijn dan nog wel mee diep door het slijk gehaald door het boven komen van een minderheid aan rotte appels.

Priesters zijn mensen met verstand en gevoelens, soms zijn ze sterk, soms zwak, soms juist, soms fout, zoals bij ons allemaal.

Een vrouw zei over het dalende kerkbezoek, we zijn soms nog met zo weinig dat ik elke keer een kleur krijg als de pastoor zegt "bemінде gelovigen".

Ward Wené.

HELIGE LODEWIJK VAN MONTFORT

HEILIGE PIUS X

EERSTE COMMUNIE ...

Op zaterdag 26 september deden 16 kinderen hun Eerste Communie in de kerk van Sint-Rochus.

Het was een héél feestelijk gebeuren.

Een héél dikke Proficiat aan de kinderen en de ouders die er hard hebben aan meegewerkt.

SINT-ROCHUS

EEN TEKST VAN ERNA ... waarvoor véél Dank!

Peppino

Ik ga wel eens graag op reis, maar in deze coronatijd is dat niet zo vanzelfsprekend. Toch is er niets wat mij belet vanuit mijn comfortabele zetel uitstapjes te maken in tijd en ruimte. Zo heb ik echt zin er eens op uit te trekken naar een oud, middeleeuws stadje.

Het is vandaag een mooie zonnige dag en ik wandel door de niet geplaveide, stoffige hoofdstraat. Gelukkig is het al lang droog geweest zodat ik niet door een modderpoel hoeft te baggeren. Het is wel heel druk, er is iets gaande, een feestdag misschien? Mensen op hun paasbest. Vrouwen met helderwitte schorten op rode rokken, op het hoofd grote gesteven kappen. Mannen met pelsmutsen en heel spannende broeken. Een groepje voert zelfs een reidans uit op de gemoedelijke klanken van een doedelzak. Bijna struikel ik over een loslopend varkentje. Het schijnt te genieten van zijn vrijheid, terwijl zijn broertje reeds aan het spit wordt gebraden. De geuren van bier, van vis en rijstpap wedijveren met elkaar. En plots wordt het nog drukker. Ruiters op prachtig versierde paarden openen een stoet. Vooraan laten rijke burgers zich bewonderen, samen met ridders en enkele teruggekeerde kruisvaarders. Dan komen de trommelaars en de valkeniers. Daarna de troubadours gevolgd door narren en jongleurs, die het volk en vooral de kinderen vermaken. Plots hoor ik een jongen

roepen: "Hei Peppino, daar ben je weer, spring nog eens in de lucht." En ik ontdek midden de menigte een klein, tener mannetje met een dikke zwarte haardos, kleine kraaloogjes en een versleten tuniek met vale kleuren. "Peppino, toon eens je nummertje met de vijf ballen en de drie kegels", roept een soldaat van de hertog, "dan krijgt ge een gebraden worst." Onmiddellijk reageert Peppino en tovert kleurrijke ballen tevoorschijn. Ze vliegen, ze dansen door de lucht als een wonderlijk ballet. En daarna maakt hij zelf zijn salto's, gepaard met gekke smoelen tot groot jolijt van de kinderen.

Het is nacht geworden. De huizen zijn dicht tegen de abdijkerk gebouwd, als kuikentjes rond een kloek. Tegen een gevel zit Peppino, gewikkeld in een versleten deken tracht hij te slapen, vruchteloos. Na de drukte en de opwindning van de dag voelt hij zich leeg, ook onrustig en droef. Een thuis heeft hij nooit gehad, zijn moeder nooit gekend. Hij richt zich op, controleert of hij zijn weinige spullen bij zich heeft en wandelt verder. De deur van de kerk staat open. Er drijven klanken naar buiten. Nieuwsgierig waagt hij zich naar binnen. Een immense ruimte vol hoge, ronde bogen, in de verte in het koor zingen de monniken, sommigen met prachtige stemmen. Ze zingen psalmen, zo rustgevend. In één van de zijbeuken een beeld van Onze Lieve Vrouw. Om haar mond een heel lieve glimlach het kindje op haar arm wijst met zijn handje naar boven als wil het zeggen, daar is het geluk, daar is de hemel.

Enkele weken later, met een bezem bijna groter dan hijzelf staat Peppino een lange gang te vegen. Vader abt heeft hem aanvaard, het klooster is zijn thuis geworden. Hij is heel blij en dankbaar. En toch is er iets wat nog aan hem vreet. De monniken zitten urenlang dikke boeken te kopiëren en ze illustreren ze met prachtige miniaturen. Maar hij kan niets dan wat "zotte kuren" verkopen. En vooral het bidden valt hem zwaar. Hij begrijpt geen jota van dat mooie, melodieuze latijn dat de anderen zingen. Hij kan zelfs nog geen Pater Noster zeggen. Bidden hoe doe je dat toch?

Op een nacht nog een hele tijd voor het getijdengebed, begeeft Peppino zich naar de kerk, naar het beeld van Maria dat hem even minzaam toelacht als de eerste keer. Wat verlegen neemt hij ballen en kegels en begint te jongleren, nog even handig als vroeger, zelfs beter, hij overtreft zichzelf. Een monnik, die als eerste de kaarsen voor de metten komt aansteken, weet niet wat hij ziet. Een clown vóór het Mariabeeld! Verontwaardigd verwittigt hij de abt. En dan gebeurt het mirakel. Wanneer Peppino zijn salto's uitvoert, kraait het kindje van pret en plots buigt Maria zich voorover en teder omarmt ze de kleine jongleur. "Zalig de armen van geest," fluistert de wijze abt.

Dit is een zeer oud verhaal waar vele versies van bestaan. Zo zag ik het in mijn verbeelding. Zoals bij Peppino komt bij velen wel eens de vraag op "bidden hoe doe je dat?" Er zijn in de loop van de jaren misschien bibliotheken vol geschreven met boeken over gebed. Er zijn prachtige teksten geschreven die ons helpen te bidden. Denken we alleen al maar aan de psalmen. Maar wanneer het alleen maar blijft bij mooie woorden, ontbreekt dan het voornaamste niet? Peppino legt in zijn kunstjes heel zijn hart. En daarvoor krijgt hij alles wat hij heeft moeten ontberen



aan liefde en genegenheid terug. Bidden is toch geen oefening van het verstand? Woordeloos, met prachtige woorden of stuntelig hakkend, als het maar gebeurt zoals bij Peppino met heel ons hart. En als het echt niet lukt, Frère Roger van Taizé zei: "Alleen al het verlangen om te bidden is gebed."

DOOR HET DOOPSEL OPGENOMEN IN ONZE KRING ...

Axel De Pelsmaeker, zoontje van Kim en Gosia Lotys,

geboren te Antwerpen op 25 mei 2020 Sint-Ronchusstraat 35.

Melissa Valkenburg, dochter van Peter en Yordanka Vanloot, geboren te Antwerpen op 2 januari 2012, Van Leentstraat 2 te Borgerhout.

Een dikke Proficiat voor ouders en familie en een héél fijne toekomst voor de kinderen.



VOORBEREIDING VORMSEL VOLGEND JAAR

Beste ouders,

15 september 2020

Langs deze weg willen we jullie graag uitnodigen voor een startmoment voor de ouders van de vormselcatechese, indien jullie wensen dat jullie dochter of zoon in 2021 haar/zijn Vormsel ontvangt. Alle gedoopte jongeren die in 2009 geboren zijn komen in aanmerking. Om dit feest ten volle te laten gebeuren, is het belangrijk om vooraf vormselcatechese te volgen.

U merkt dat deze brief verstuurd wordt door de pastorale eenheid Christoffel. Deze eenheid is in 2014 opgericht, om de kerkelijke verbondenheid tussen de verschillende geloofskernen en parochiekerken in Deurne en Borgerhout te versterken (meer informatie op <http://heiligechristoffel.be>). Door deze verbondenheid kan u in onze pastorale eenheid Christoffel uw zoon of dochter inschrijven in één van de drie volgende catechesewerkingen:

Heilige Christoffel Zuid (Deurne-Zuid en Borgerhout extra muros)

Vormselmoment: zondag 23 mei, kerk

Contactpersoon: Koen Deheegher - mailto: vormsel.extramuros@gmail.com

- **Heilige Christoffel kerk Heilig Hart:**

Vormselmoment: zondag, 16 mei in de Heilig Hart kerk

Contactpersoon: Rit Hebbelinck - rit.hebbelinck2@gmail.com

- **Heilige Christoffel kerk Rumoldus:**

Vormselmoment: zondag, 16 mei in de Sint Rumoldus kerk

Contactpersoon: Katrien Apers – aperskatrien@gmail.com

De inhoud van de catechese is overal ongeveer hetzelfde, maar de manier en het tijdstip van catechese verschillen in iedere catechesewerking.

Door de huidige corona periode zijn de data van de vormsels de data die in een normale werking gelden. Voor het werkjaar 2019-2020 zal het vormsel pas 10 oktober 2020 kunnen doorgaan.

Ook voor de startmomenten kunnen wij u momenteel nog geen datum doorgeven. U zal hiervoor, na de inschrijving tijdig uitgenodigd worden. Tijdens het startmoment voor de ouders wordt de werking verder uitgelegd en ook verdere praktische afspraken gemaakt.

Om praktische redenen, willen we jullie vragen om via mail aan de gekozen vormselwerking reeds door te geven aan welk startmoment jullie willen deelnemen (zonder enige verplichting ook achteraf), zodat de catechisten de nodige praktische schikkingen kunnen treffen om jullie te ontvangen.

Inschrijven kan eenvoudig via mail bij één van de contactpersonen voor **15 oktober 2020**.

We wensen u een deugddoend catechetisch proces samen met jullie zoon of dochter op weg naar het fantastische feest van het vormsel!

Met een vriendelijke groet,

De catechisten van de pastorale eenheid Sint Christoffel

ER KOMT ZEKER NOG VERDERE INFO !!!

FEMMA VERGADERING KERNLEDEN ...

Op woensdag 30 september te 20.00 uur worden we verwacht.

AANBIDDING ALLERHEILIGSTE ...

Op donderdag 1 oktober van 8.00 u. tot 12.00 uur.

Kom je ook om even mee te bidden?

DIT JAAR GEEN HERFSTFEESTEN ...

Je wist het natuurlijk reeds hé.

Door de coronamaatregelen is het niet mogelijk om de feesten te laten doorgaan.